

Kort om kultur
2019:1

Kulturskapares geografi

En registerstudie

Postadress: Box 1001, 405 21 Göteborg

Besöksadress: Södra Vägen 54

Telefon: 031-395 20 00

E-post: info@kulturanalys.se

Webbplats: www.kulturanalys.se

© Myndigheten för kulturanalys 2019

Formgivning: Södra tornet kommunikation

Foto: Mostphotos: Steve Mann, Fredric Sommer,
Mafalda, Haq, Tommy Von knorring,
Niclas Fuglesang Geuken

MYNDIGHETEN FÖR KULTURANALYS

Kulturskarpares geografi

En registerstudie

Innehåll

Sammanfattning.....	3
Inledning.....	4
Livsvillkor.....	6
Arbetsliv.....	13
Inkomster.....	22
Sammanfattning av resultaten.....	29
Referenser.....	30

Sammanfattning

I denna rapport presenterar Myndigheten för kulturanalys (Kulturanalys) resultaten av en analys av registerdata hämtade från Statistiska centralbyrån (SCB). Det är den första av flera rapporter där kulturskapares villkor på olika sätt kommer att belysas med utgångspunkt i analys av registerdata. Huvudfokus i rapporten ligger på att visa geografiska variationer i kulturskapares villkor utifrån variabler kopplade till inkomst, livsvillkor och arbetsliv. I rapporten används för första gången Kulturanalys definition av kulturskapare, vilken är baserad på Eurostats definition av kreativa och kulturella näringar. De viktigaste resultaten sammanfattas i nedanstående punktlista:

- En större andel av kulturskapare än av övriga bor i storstäder.
- Kulturskapare med utländsk bakgrund bor i större utsträckning i storstadskommuner än kulturskapare som är födda i Sverige och har inrikes födda föräldrar.
- Kulturskapare har lägre förvärvsersättning än övriga, oavsett var i landet de bor.
- Bland kulturskaparna är det vanligare än bland övriga att vara någon form av kombinatör eller egen företagare.
- Det är vanligare bland kulturskapare att vara verksam inom privat egen verksamhet än inom andra typer av verksamhet, exempelvis primärkommunal förvaltning.
- Var kulturskapare bor varierar beroende på vilken typ av företag de får sin största inkomst från.
- Totalt sett är likheten mellan kulturskapare och övriga minst i storstadskommunerna. Däremot finns det skillnader mellan kulturskapare i storstäder och kulturskapare i resten av landet.

Inledning

I denna rapport presenterar Kulturanalys resultaten av en analys av registerdata hämtade från SCB. Det är den första av flera rapporter där kulturskapares villkor på olika sätt kommer att belysas med utgångspunkt i analys av registerdata. Huvudfokus i rapporten ligger på att belysa kulturskapares villkor i olika delar av landet. Rapporten utgör därför ett av flera underlag för Kulturanalys ambition att på olika sätt skapa kunskap om möjligheterna att utöva och ta del av kultur i olika delar av landet.

Begreppet kulturskapare används för att beskriva de personer som på ett eller annat sätt har ett yrke som är kreativt eller kulturellt, eller som arbetar i en organisation vars verksamhet ligger inom det kreativa eller kulturella området. En person definieras som kulturskapare om den har en inkomst av kulturell eller kreativ näring (KKN) eller yrke motsvarande minst 25 procent av samtliga positiva kontrolluppgifter under något av de senaste tre åren. Vilka näringsgrenar och yrken som anses vara kreativa eller kulturella baseras på Eurostats definition.¹

Populationen består av alla förvärvsarbetande i åldern 16–64 år, folkbokförda i Sverige den 31 december 2016. Som förvärvsarbetande definieras personer som har arbete, antingen som anställda eller som företagare. Klassificeringen av förvärvsarbetande baseras huvudsakligen på kontroll- och deklarationsuppgifter från Skatteverket. För att klassificeras som förvärvsarbetande ska personen ha en löneinkomst som överstiger ett skattat gränsbelopp eller bedriva aktiv näringsverksamhet. De data som används är hämtade från SBC:s databas LISA (Longitudinell integrationsdatabas för sjukförsäkrings- och arbetsmarknadsstudier).² Innehållet i LISA har dessutom kompletterats med data om kontrolluppgifter och arbetsgivare. Alla data som används är avidentifierade och lagrade hos SCB. I hela rapporten jämförs kulturskapare med resten av Sveriges förvärvsarbetande befolkning som den definieras ovan. De två grupperna benämns kulturskapare och övriga.

Det geografiska perspektivet är en central del i denna rapport. I Sverige finns det cirka 290 kommuner, vilket är för många att analysera individuellt. Kulturanalys har istället valt att använda en gruppering av kommunerna på befolkningens fördelning i rurala och icke rurala områden samt folkmängden i kommunen och angränsande kommuner.³

¹ Eurostat 2018.

² <https://www.scb.se/lisa>

³ Kulturanalys har valt att använda denna definition i samtliga projekt och studier som innefattar en geografisk uppdelning.

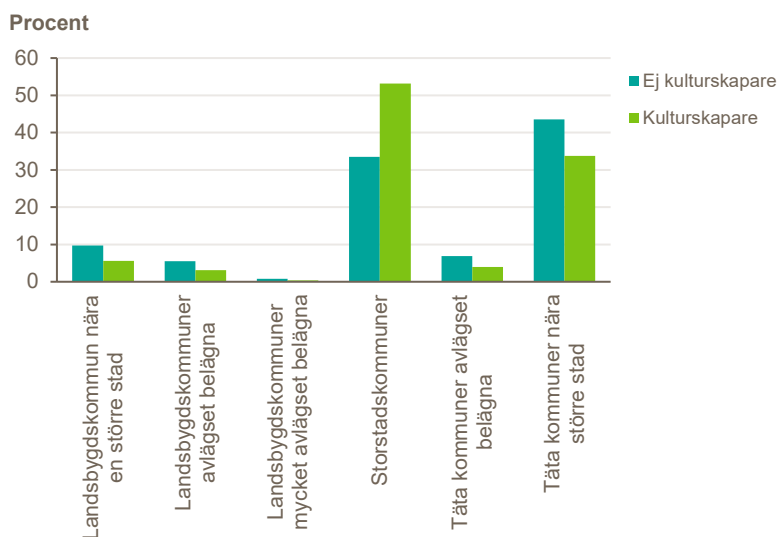
Kommunerna delas först in i tre övergrupper: storstadskommuner, täta kommuner och landsbygdskommuner. De täta kommunerna och landsbygdskommunerna delas sedan in i ytterligare tre grupper, baserat på avstånd till tätort. Detta ger totalt sex typer av kommuner: storstadskommuner, tätortskommuner nära en större stad, tätortskommuner avlägset belägna, landsbygdskommuner nära en större stad, landsbygdskommuner avlägset belägna och landsbygdskommuner mycket avlägset belägna. I rapporten använder vi kommuntyperna för att beskriva geografiska skillnader inom tre övergripande indelningar: livsvillkor (bosättning, kön, utländsk bakgrund, ålder etc.), arbetsliv (anställning, företagande, kombinatörer, sysselsättning) samt inkomst.

Livsvillkor

Bosättning

Flest kulturskapare bor i storstadskommuner (53 procent) vilket är en större andel än för övriga (33 procent).

Figur 1. Kulturskapares geografi uppdelat på typ av kommun

I storstadskommunerna är 8,5 procent av invånarna kulturskapare, vilket kan jämföras med övriga kommuntyper där andelen kulturskapare ligger mellan 2,5 procent och 4,5 procent.

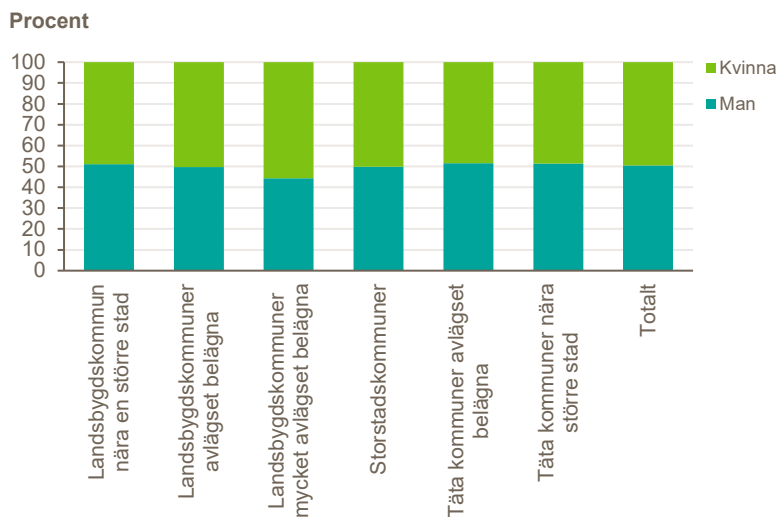
De flesta av kulturskaparna bor i storstadskommuner; samtidigt är andelen kulturskapare i storstadskommunerna dubbelt så hög som i de andra kommuntyperna.

Kön

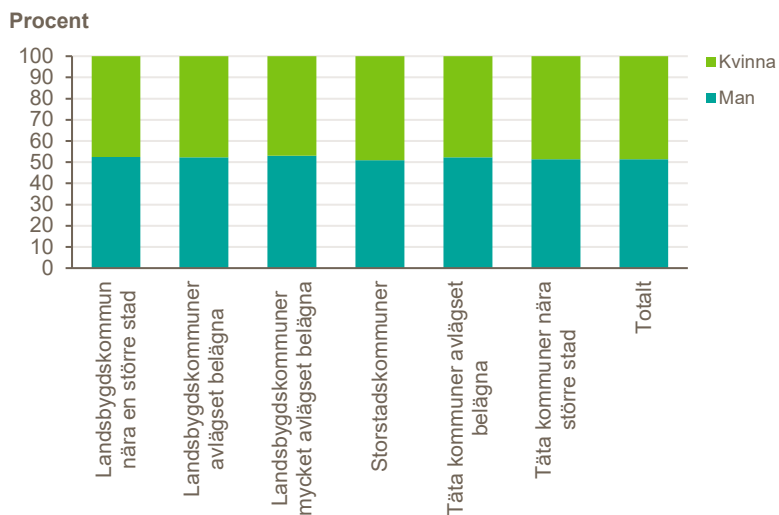
I populationen som helhet är andelen män 51,4 procent och andelen kvinnor 48,6 procent. Bland kulturskaparna är 50,5 procent män medan 49,5 procent är kvinnor.

Fördelningen av kulturskapande män och kvinnor ser olika ut i de olika kommuntyperna även om skillnaderna är ganska små. Skillnaden är störst i mycket avlägset belägna landsbygdskommuner där andelen kvinnor är 55,7 procent.

Figur 2. Könsfördelning för kulturskapare uppdelat på typ av kommun

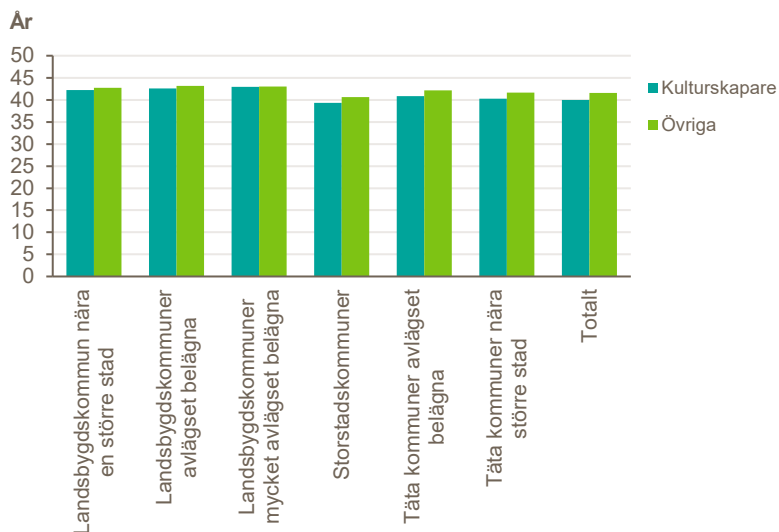
Figur 3. Könsfördelning för övriga uppdelat på typ av kommun

Ålder

Kulturskapare är i medeltal yngre än övriga. Sett över alla kommuntyper visar det sig att kulturskapare är yngre oavsett var de bor.

Figur 4. Medelålder i år för kulturskapare och övriga uppdelat på typ av kommun

Medelåldern för kulturskapare är lägst i storstadskommunerna (39,3 år), följt av kulturskapare i täta kommuner nära större stad. Högsta medelåldern för kulturskapare (43 år respektive 42,5 år) finner vi bland de som bor i mycket avlägset och avlägset belägna landsbygdskommuner. Det finns inga dramatiska skillnader i åldersfördelningen för kulturskapare utan gruppen följer samma mönster som befolkningen som helhet, med en viss koncentration av yngre i storstadskommunerna och äldre på landet.

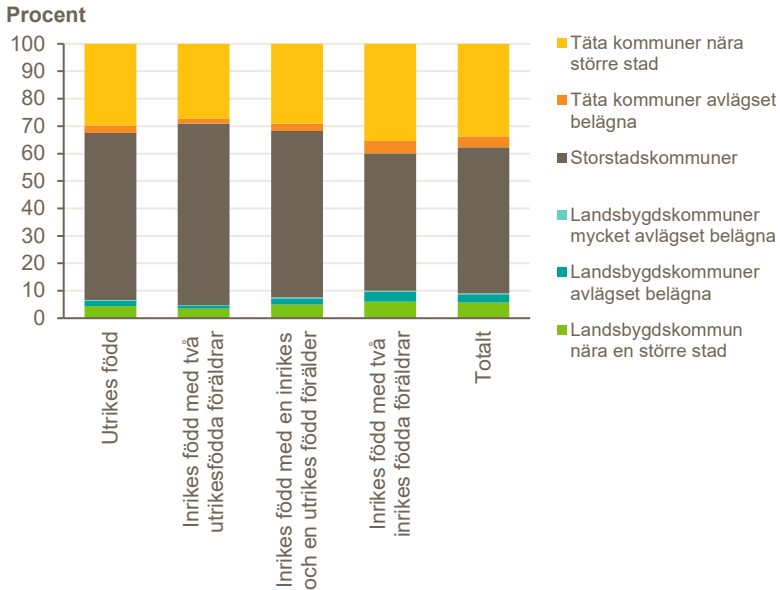
Utländsk bakgrund

Bland kulturskaparna är det mindre vanligt att vara född utrikes (14 procent) än inom övriga yrken som helhet (17 procent). För inrikes födda med två utrikes födda föräldrar är det ingen skillnad. Personer med en utrikes och en inrikes född förälder förekommer oftare bland kulturskaparna (9 procent) än bland de övriga (7 procent). Också inrikes födda personer med två inrikes födda föräldrar förekommer oftare bland kulturskaparna (73 procent) än bland de övriga (71 procent).

Störst andel kulturskapare finns i gruppen inrikes födda med en inrikes och en utrikes född förälder (7 procent) följt av inrikes födda kulturskapare med inrikes födda föräldrar (6 procent) och inrikes födda med två utrikes födda föräldrar (5 procent). Lägst andel kulturskapare finns i gruppen utrikes födda (4,5 procent).

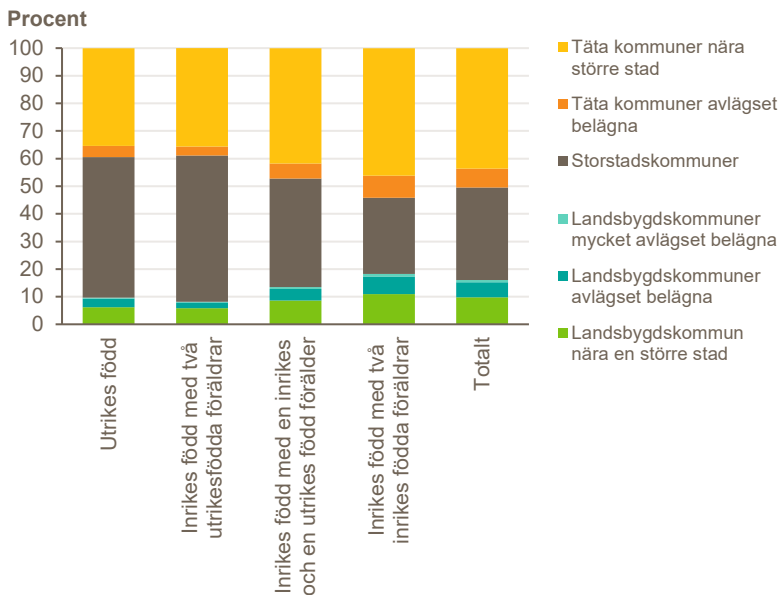
Totalt bor 53 procent av kulturskaparna i storstadskommuner vilket ska jämföras med övriga yrken där 33,5 procent bor i storstadskommuner.⁴ Minst vanligt bland kulturskapare är att bo i mycket avlägset belägna landsbygdskommuner, där 0,3 procent av kulturskaparna bor. Motsvarande siffra för övriga yrken är 0,78 procent, en mer än dubbelt så stor andel. Förhållandet är nästan detsamma för landsbygdskommuner nära större stad och avlägset belägna tätorter.

Figur 5. Utländsk bakgrund för kulturskapare uppdelat på typ av kommun

⁴ Se även Konstnärsnämnden 2016.

Figur 6. Utländsk bakgrund för övriga uppdelat på typ av kommun

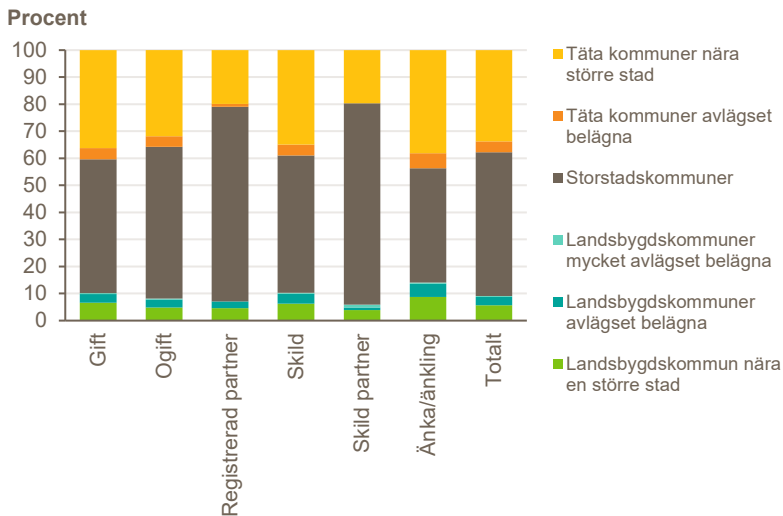

Kulturskapare med utländsk bakgrund bor i storstadskommuner i större utsträckning än kulturskapare som är födda i Sverige med inrikes födda föräldrar. Minst 60 procent av kulturskaparna som är födda utomlands bor i storstadskommuner jämfört med 50 procent för kulturskapare med två svenskfödda föräldrar. Inrikes födda kulturskapare med två inrikes födda föräldrar bor i större utsträckning i täta kommuner nära större stad än kulturskapare som är födda utomlands.

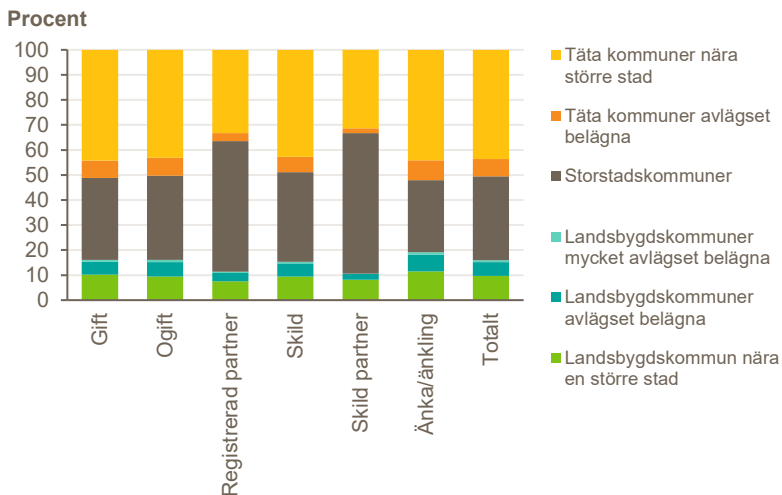
Civilstånd

Kulturskapare är oftare ogifta (53 procent) än övriga yrken (47 procent). Kulturskapare är i mindre utsträckning gifta (38 procent) än de övriga (42 procent).

Figur 7. Civilstånd för kulturskapare uppdelat på typ av kommun

Figur 8. Civilstånd för övriga uppdelat på typ av kommun

Gifta kulturskapare bor i större utsträckning på landsbygd nära större stad och i mindre utsträckning i storstäder än kulturskapare som helhet.

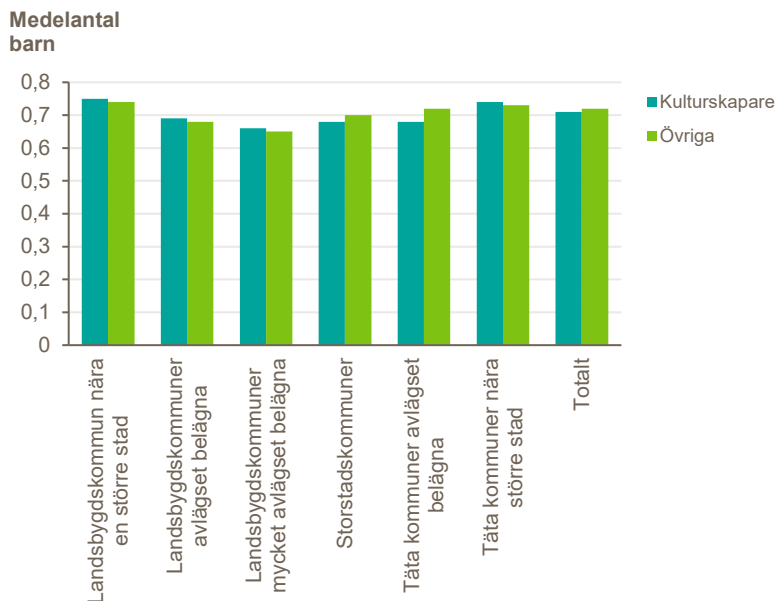
Ogifta kulturskapare bor i storstäder eller i mycket avlägsna landsbygdskommuner i större utsträckning än kulturskapare som helhet. De bor inte lika ofta i de andra kommuntyperna.

Skilda kulturskapare bor inte i storstäder i samma utsträckning som kulturskaparna som helhet, vilket kan vara en följd av att gifta kulturskapare inte bor i storstäder heller. Det är ju så att man måste ha varit gift för att kunna skilja sig så en kommuntyp med många gifta kulturskapare borde således också innehålla fler skilda kulturskapare.

Antal barn

Data visar inga skillnader i hur många barn kulturskapare har jämfört med andra.

Figur 9. Medelantal barn för kulturskapare och övriga uppdelat på typ av kommun

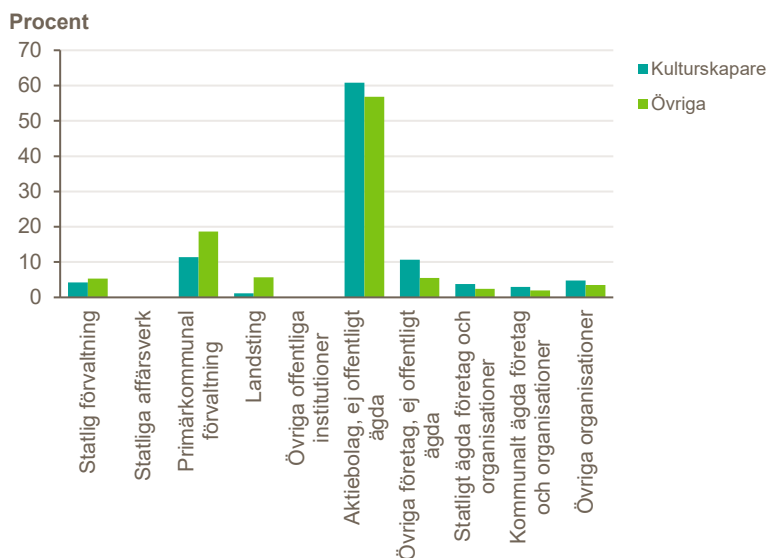
I medeltal har kulturskapare i landsbygdskommuner nära större stad flest barn (0,75), följt av kulturskapare i tåta kommuner nära större stad (0,74). Minst antal barn har kulturskapare i storstadskommuner (0,66).

Arbetsliv

Typ av arbetsgivare

Samtliga analyser av vilken sektor kulturskapares inkomst kommer från är baserad på personernas största inkomstkälla. Den största inkomstkällan behöver inte vara den som har definierat personen som kulturskapare utan det kan vara en inkomst som ligger inom ett annat område. Då mer än 75 procent av alla kulturskapare får mer än hälften av sin inkomst från kulturella eller kreativa näringar (KKN) bedömer Kulturanalys att underlaget är av tillräckligt god kvalitet för att analyseras. I vissa fall och för vissa typer av arbetsgivare kan det troligtvis ändå vara så att kulturskapare inte har sin största inkomst inom det kulturella eller kreativa området.

Figur 10. Typ av arbetsgivare för kulturskapare och övriga

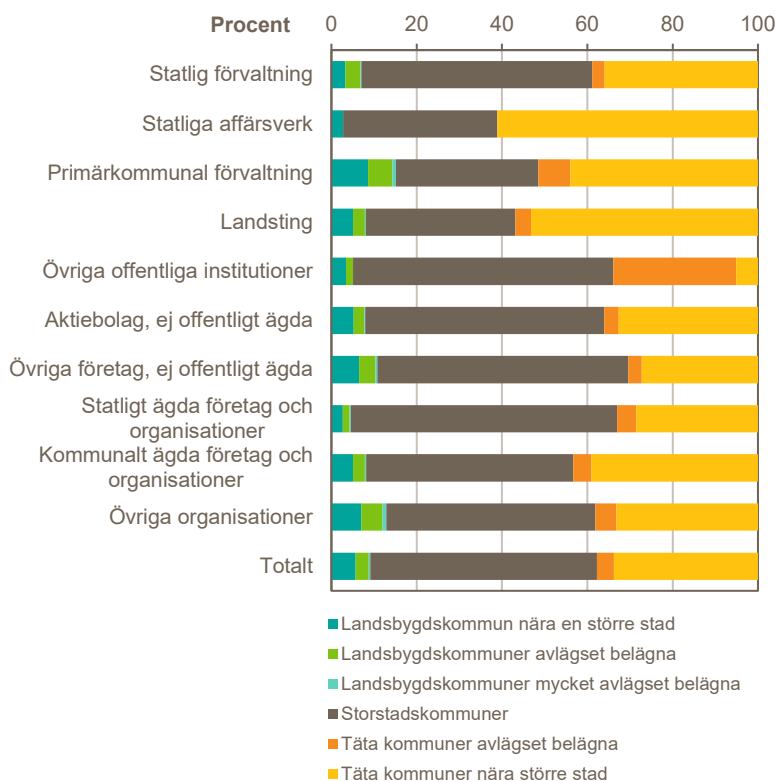
En större andel av kulturskapare (61 procent) än av övriga (57 procent) får sin största inkomst från aktiebolag som inte är offentligt ägda. Den största skillnaden mellan kulturskapare och övriga yrken finns inom primärkommunal förvaltning, från vilken 11 procent av kulturskaparna får sin största inkomst, att jämföra med 18 procent av övriga yrken.

Övriga ej offentligt ägda företag uppvisar den största andelen kulturskapare, med drygt 10 procent av samtliga verksamma.

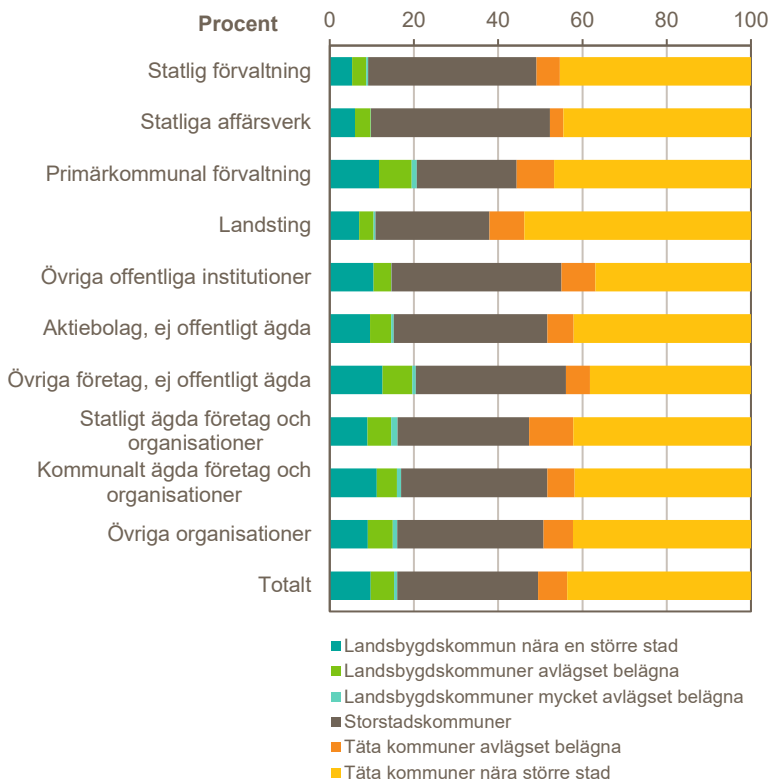
Lägsta andelen kulturskapare finns inom statliga affärsverk och landsting, båda med 1 procent.

Det är vanligare bland kulturskapare att vara verksamma inom privat egen verksamhet än i andra typer av verksamheter. Likaså är en stor andel av kulturskaparna verksamma inom primärkommunal förvaltning. Den typ av företag där andelen kulturskapare är störst är övriga ej offentligt ägda företag.

Figur 11. Typ av arbetsgivare för kulturskapare uppdelat på typ av kommun

Figur 12. Typ av arbetsgivare för övriga uppdelat på typ av kommun

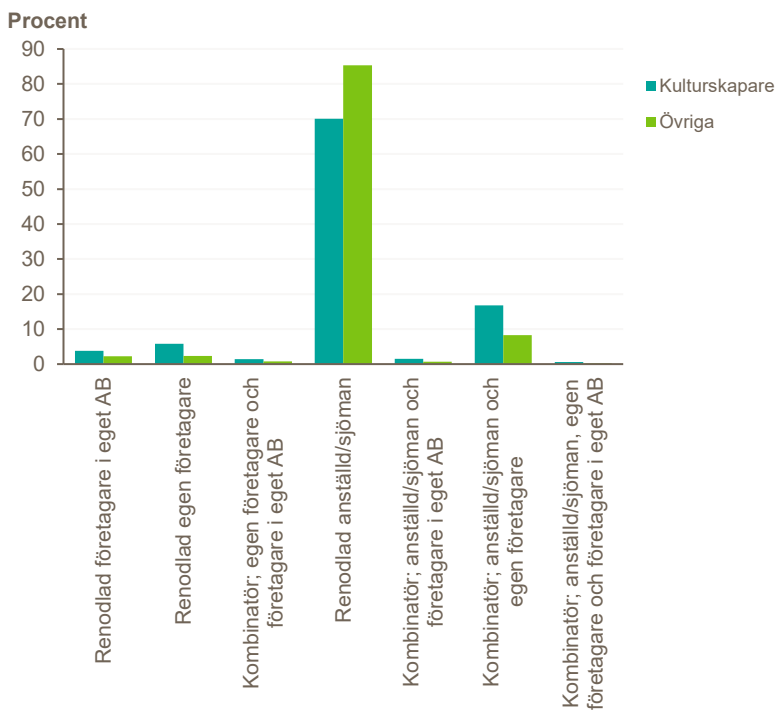
Kulturskapare vars största inkomst kommer från statlig förvaltning bor i storstadskommuner och tätta kommuner nära större stad i lika stor utsträckning som kulturskaparna som helhet. De bor inte lika ofta i avlägset belägna tätta kommuner, landsbygdskommuner nära en större stad eller avlägset belägna landsortskommuner. Kulturskapare som får sin största inkomst från statlig förvaltning bor oftare i avlägset belägna landsbygdskommuner än kulturskapare som helhet.

Kulturskapare som får sin största inkomst från övriga organisationer är underrepresenterade i storstäder. I tätta kommuner nära större stad förekommer de nästan lika ofta som kulturskaparna som helhet. Kraftig överrepresentation finns samtidigt i de andra kommuntyperna.

Kombinatörer

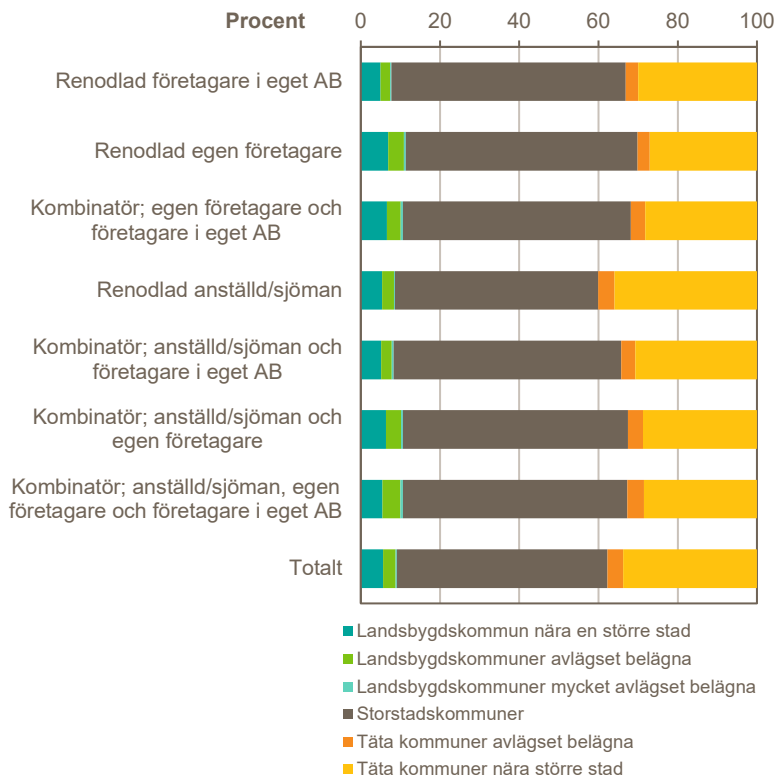
Med kombinator menar Kulturanalys personer som är eller har varit anställda under året och bedrivit näringsverksamhet klassificeras som kombinatörer, medan de som enbart bedriver näringsverksamhet kallas företagare. Nedan görs ingen skillnad på om en person har en anställning inom KKN samtidigt med en anställning utanför KKN.

Figur 13. Kombinatörsstatus för kulturskapare och övriga

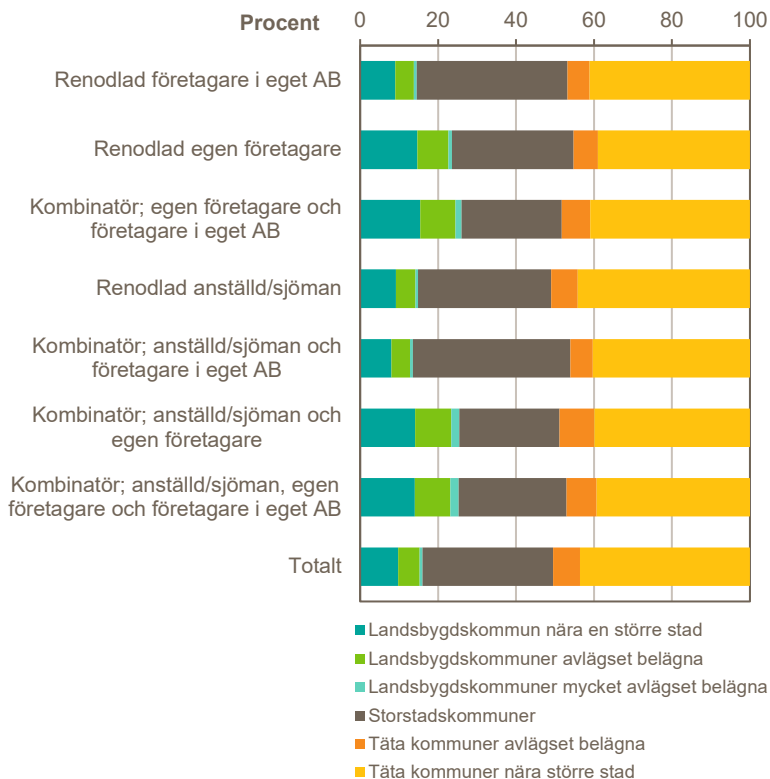

Bland kulturskaparna är det vanligare att vara någon slags kombinator eller egen företagare än bland övriga. Största andelen kulturskapare, 12,7 procent, finns bland renodlade egna företagare följt av kombinationen av egen företagare, anställd och företagare i eget AB, 12,5 procent.

Figur 14. Kombinatörsstatus för kulturskapare uppdelat på typ av kommun

Figur 15. Kombinatorärsstatus för övriga uppdelat på typ av kommun

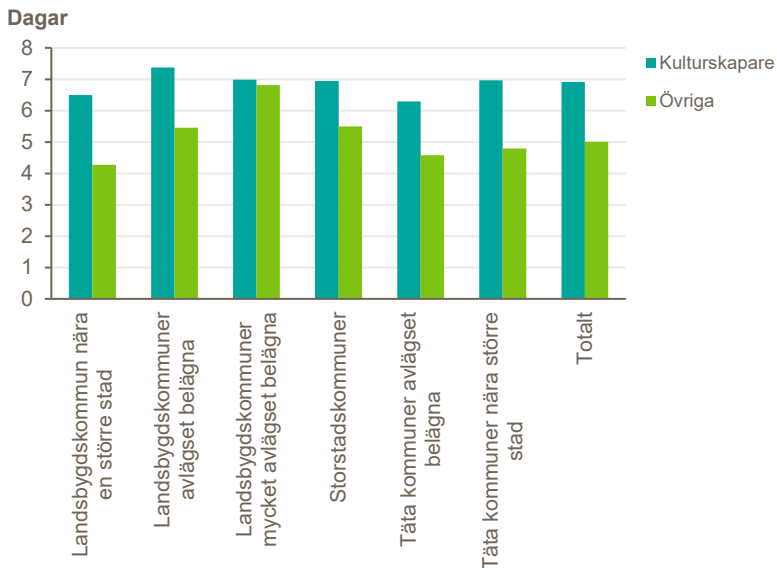

Kulturskapande kombinatorer bor oftare i storstäder än renodlat anställda kulturskapare. Mönstret är inte det samma för övriga, där egna företagare (ej AB) i olika kombinationer inte bor i storstäder lika ofta som företagare i eget AB och renodlat anställda.

Dagar i arbetslöshet

I medeltal är kulturskapare arbetslösa 7 dagar om året medan andra är arbetslösa 5 dagar om året. Variationen för kulturskapare är mindre än för övriga yrkesgrupper.

Figur 16. Medelantal dagar i arbetslöshet för kulturskapare och övriga uppdelat på typ av kommun

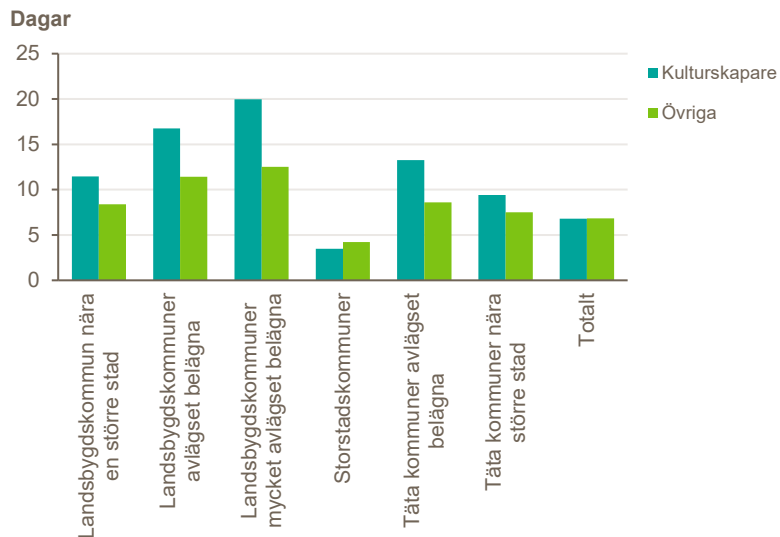

I medeltal finns det vissa skillnader i arbetslöshet för kulturskapare beroende på vilken typ av kommun de bor i. Lägst arbetslöshet är det i avlägset belägna täta kommuner (6,3 dagar per år) och högst är den i mycket avlägset belägna landsbygdskommuner. Jämförs arbetslösheten för kulturskapare med övriga i förhållande till vilken typ av kommun de bor i, är arbetslösheten 2,2 dagar per år högre för kulturskapare i täta kommuner nära större stad och landsbygdskommuner nära större stad. Lägst skillnad mellan kulturskapare och övriga yrkesgrupper är det i mycket avlägset belägna landsortskommuner, där kulturskaparna i genomsnitt har 0,18 fler dagar i arbetslöshet än övriga.

Antal dagar i åtgärdssysselsättning

Antal dagar i åtgärdssysselsättning är i medeltal lika för kulturskapare och övriga yrkesgrupper.

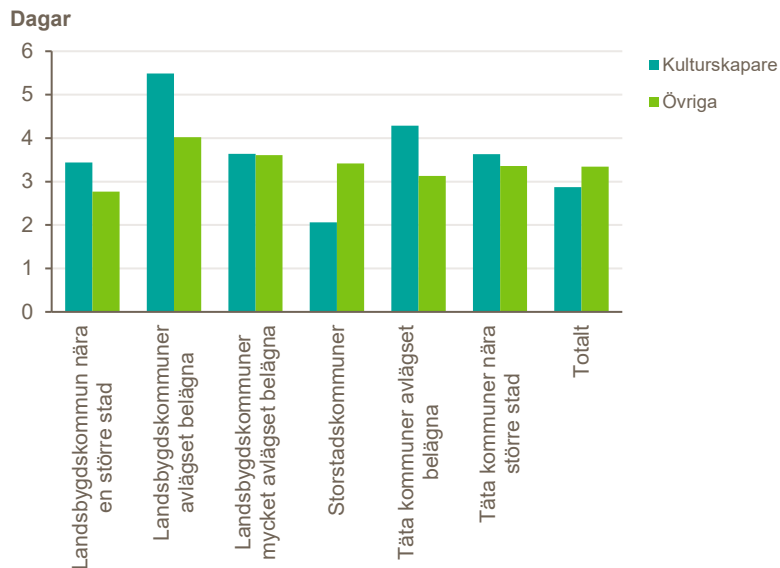
Figur 17. Medelantal dagar i åtgärdssysselsättning för kulturskapare och övriga uppdelat på typ av kommun

Sett till kommungrupper gäller dock att kulturskapare i storstadskommuner i genomsnitt befinner sig färre dagar i åtgärdssysselsättning än de som inte är kulturskapare, medan det för alla andra kommungrupper är tvärtom. Samtidigt utgör åtgärdsdagar i storstäder drygt hälften av samtliga åtgärdsdagar som kulturskapare får, medan för övriga enbart drygt en tredjedel av åtgärdsdagarna återfinns i denna kommungrupp.

Antal dagar i nystartsjobb

Figur 18. Medelantal dagar i nystartsjobb för kulturskapare och övriga uppdelat på typ av kommun

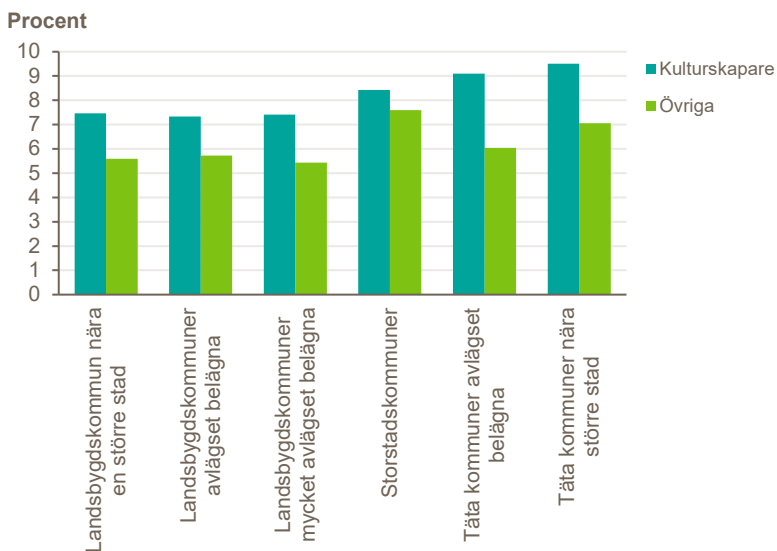
Kulturskapare har i medeltal färre dagar i nystartsjobb än övriga. Detta beror i första hand på att kulturarbetare i nystartsjobb till största delen befinner sig i storstadskommuner, där deras dagar i nystartsjobb var färre än för övriga yrken. Beträffande andra kommungrupper är det tvärtom så att kulturskaparna har fler dagar i nystartsjobb än de som inte är kulturskapare. Antal dagar i nystartsjobb är få i förhållande till samtliga arbetsdagar under ett år; i snitt befinner sig till exempel en kulturskapare 2,87 dagar i nystartsjobb under ett år, och en person i annat yrke i nystartsjobb drygt 3,34 dagar. Av samtliga dagar som arbetades i nystartsjobb utgjorde kulturskaparnas andel enbart drygt 6 procent.

Inkomster

Studierelaterade inkomster

Totalt har 7 procent av alla kulturskapare inkomster som går att relatera till studier (studiebidrag, studielån m.m.). Motsvarande siffra för övriga yrken är 5,5 procent.

Figur 19. Andel med studierelaterade inkomster för kulturskapare och övriga uppdelat på typ av kommun

Att ha studierelaterade inkomster är något vanligare i storstadskommuner och tätta kommuner nära större stad.

Förvärvsersättning

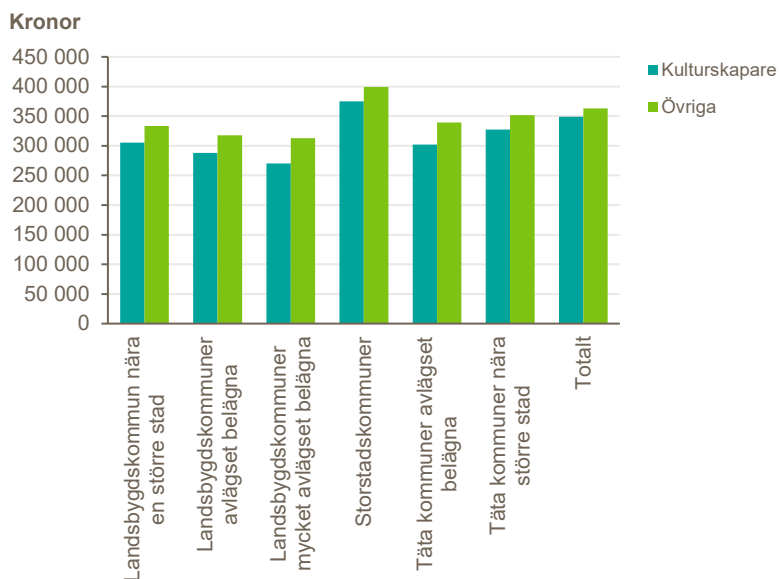
Förvärvsersättning innehåller följande typer av inkomst: kontant bruttolön, inkomst av aktiv näringsverksamhet, sjukpenning, havandeskapspenning, smittbärrpenning, sjuklönegaranti, skattepliktig arbetsskadeersättning, föräldrapenning vid barns födelse eller adoption, tillfällig föräldrapenning för vård av barn, närståendepenning och rehabiliteringsersättning.

I medeltal har kulturskapare en årlig förvärvsersättning som är 13 800 kronor lägre än andra förvärvsarbetandes. Skillnaderna är större för de 10 procent som har lägst

förvärvsersättning, där skillnaden i medeltal kan vara upp till 35 500 kronor om året. Även för de 5 procent som tjänar mest är skillnaden till kulturskaparnas nackdel. Här har kulturskaparna i medeltal en förvärvsersättning som är 1 600 till 11 300 kronor lägre om året. Däremellan ligger skillnaden mellan kulturskapare och andra runt -5 500 till +4 900 kronor.

Figuren nedan visar att kulturskapare överlag har lägre förvärvsersättning än övriga yrken.

Figur 20. Medelförvärvsersättning för kulturskapare och övriga uppdelat på typ av kommun

Kulturskapare i storstadskommuner och täta kommuner nära större stad har en större spridning på förvärvsinkomsten än boende i andra typer av kommuner. Ju högre förvärvsersättningen blir, desto större blir skillnaden i spridning mellan storstadskommunerna och de andra kommuntyperna. Medelförvärvsersättningen är högst i storstadskommuner (370 000 kr/år) följt av täta kommuner nära större stad (330 000 kr/år). Lägst medelförvärvsersättning har kulturskapare i mycket avlägsna landsbygdskommuner (270 000 kr/år) och avlägset belägna landsbygdskommuner (290 000 kr/år).

Löneinkomst

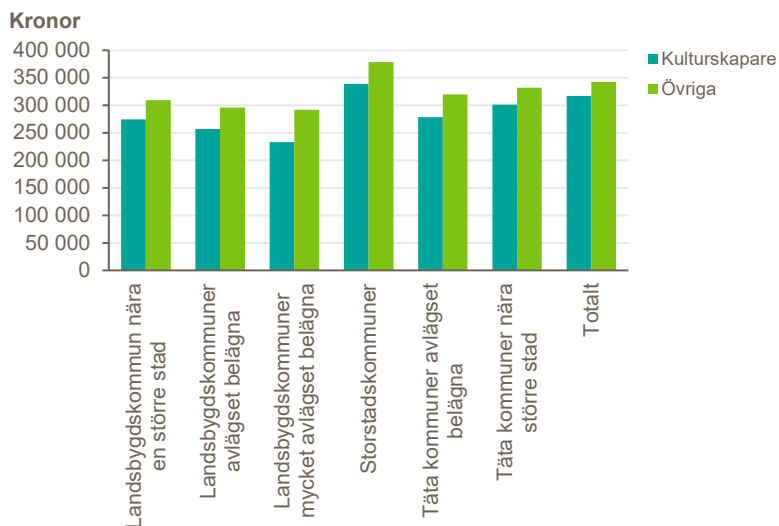
Löneinkomst definieras som summan av kontant bruttolön m.m. under året, enligt kontrolluppgift till Skatteverket (SKV) från arbetsgivare. Som kontant bruttolön m.m. redovisas i huvudsak sådan ersättning (brutto), som arbetsgivaren/utbetalaren ska betala arbetsgivaravgift för. Detta gäller även ersättning för arbete till näringsidkare (fysisk person) som har A-skattsedel. Ersättningen redovisas brutto även i de fall då arbetsgivaren får göra kostnadsavdrag vid beräkning av arbetsgivaravgift. Dessutom ska vissa skattepliktiga kontanta ersättningar, för vilka arbetsgivaravgifter inte betalas, redovisas under kontant bruttolön. Detta gäller kontant bruttolön som under året inte uppgått till 1 000 kr per mottagare samt lön till personer som vid årets utgång fyllt 65 år.

Kulturskapare har i medeltal en lägre inkomst av lön än gruppen övriga oavsett hur stor del av deras inkomst består av lön. De 25 procent av kulturskaparna som har lägst inkomst av lön är också de som uppvisar störst skillnad mot övriga (i medeltal 48 000–59 000 kronor om året).

Spridningen av inkomst från lön är högre bland kulturskaparna än bland övriga, varvid vi även ser fler kulturskapare än övriga på de lägre inkomstnivåerna.

Eftersom en större andel av kulturskapare inte är anställda är detta resultat föga förvånande då en person som inte är anställd inte heller kan få inkomst av anställning.

Figur 21. Medelinkomst av lön för kulturskapare och övriga uppdelat på typ av kommun

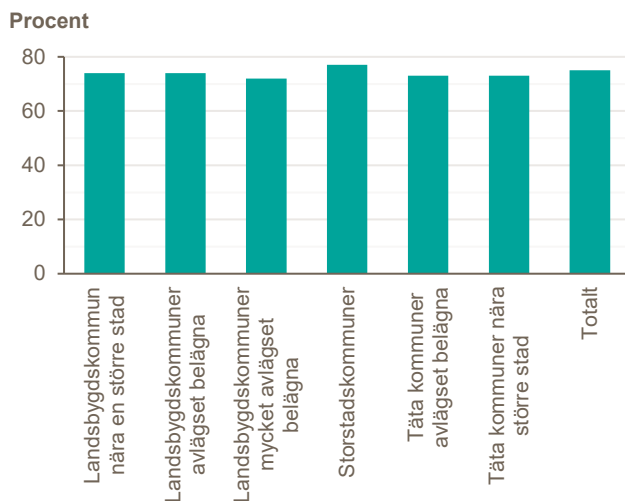
Liksom för förvärvsersättningen är löneinkomstspridningen störst i storstadskommunerna och täta kommuner nära större stad. Ju högre löneinkomsten är desto större blir skillnaden i spridning mellan storstadskommunerna och de andra kommuntyperna. I medeltal är löneinkomsten bland kulturskapare högst i storstadskommuner (338 000 kr/år) följt av täta kommuner nära större stad (300 000 kr/år). I medeltal är löneinkomsten lägst i mycket avlägset belägna landsbygdskommuner (233 000 kr/år) och i avlägset belägna landsbygdskommuner (256 000 kr/år).

Andel av lönen som kommer från KKN

Variabeln är skapad av Kulturanalys och innehåller summan av alla positiva kontrolluppgifter delat med summan av de inkomster som kommer från KKN. Inkomster som räknas är de som kan kopplas till KKN antingen genom arbetsgivarens näringsgren eller personens yrke.

Mer än 50 procent av alla kulturskapare får hela sin inkomst (som den är definierad här) från KKN. Upp till 75 procent av kulturskaparna får mer än hälften av lönen från KKN. Lite mer än 10 procent av kulturskaparna fick ingen lön alls från KKN under 2016 (detta beror på att "kulturskapare" definierats som en person som haft inkomst av KKN under de tre senaste åren, men denna inkomst kan ha kommit under annat år än 2016). Majoriteten av kulturskaparna får hela eller större delen av sin inkomst från kulturskapande.

Figur 22. Andel av inkomsten som kommer av kreativa och kulturella näringar för kulturskapare uppdelat på typ av kommun

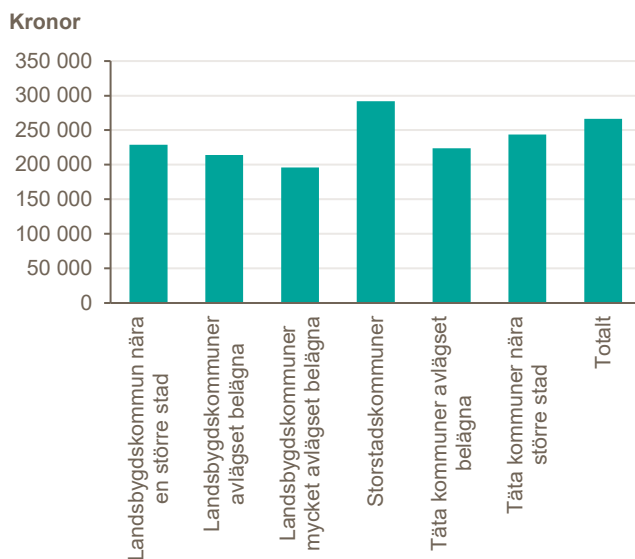

Oavsett vilken typ av kommun kulturskaparna bor i får de i medeltal mellan 72 procent och 77 procent av inkomsterna från KKN. Å andra sidan visar den tionde percentilen av kulturskaparna stora skillnader mellan kommuntyperna. I storstadskommunerna får 90 procent av kulturskaparna minst 67 procent av inkomsten från KKN medan för kulturskapare i mycket avlägset belägna landsbygdskommuner den tionde percentilen har flyttat ned till att få minst 26 procent av inkomsten från KKN. Detta innebär att de mycket avlägset belägna landsbygdskommunerna har en större andel kulturskapare vars inkomst till en mycket låg del kommer från KKN, jämfört med övriga kommuntyper.

Inkomst av KKN

Hälften av alla kulturskapare får minst 262 000 kronor i inkomst från KKN per år och 25 procent får mer än 399 000 kronor i inkomst från KKN.

Figur 23. Inkomst av kreativa och kulturella näringar för kulturskapare uppdelat på typ av kommun

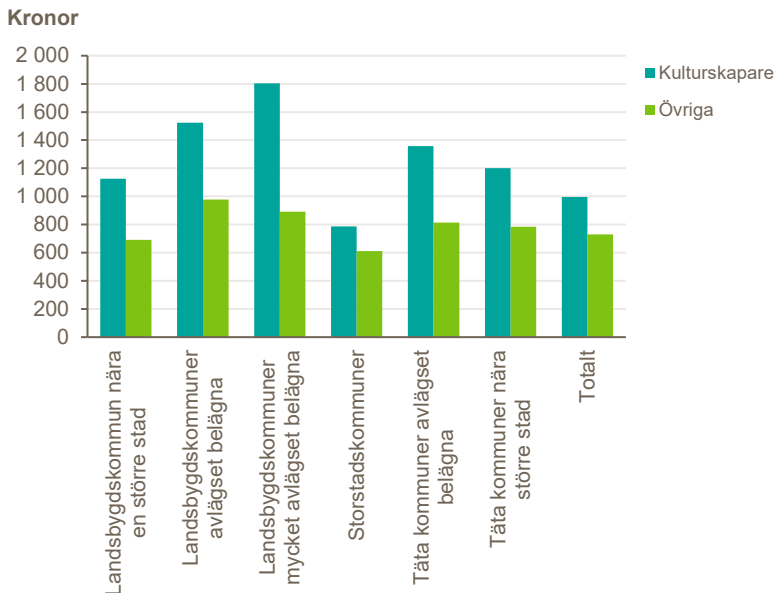

I medeltal tjänar kulturskapare i storstadskommuner 290 000 kr/år på sin kulturskapande verksamhet, medan kulturskapare i mycket avlägsna och avlägsna landsbygdskommuner tjänar mellan 195 000 och 213 000 kr/år från sin kulturskapande verksamhet. Skillnaderna mellan kommuntyperna ökar ju högre inkomsten från kulturskapande blir.

Utbildningsbidrag eller aktivitetsstöd

Utbildningsbidrag är inte vanligt för vare sig kulturskapare eller andra. Inte ens 1 procent har utbildningsbidrag eller aktivitetsstöd. Men i medeltal har kulturskapare mottagit 262 kronor mer per år i utbildningsbidrag/aktivitetsstöd än övriga yrken.

Figur 24. Medelinkomst från utbildningsbidrag/aktivitetsstöd i kronor för kulturskapare och övriga uppdelat på typ av kommun

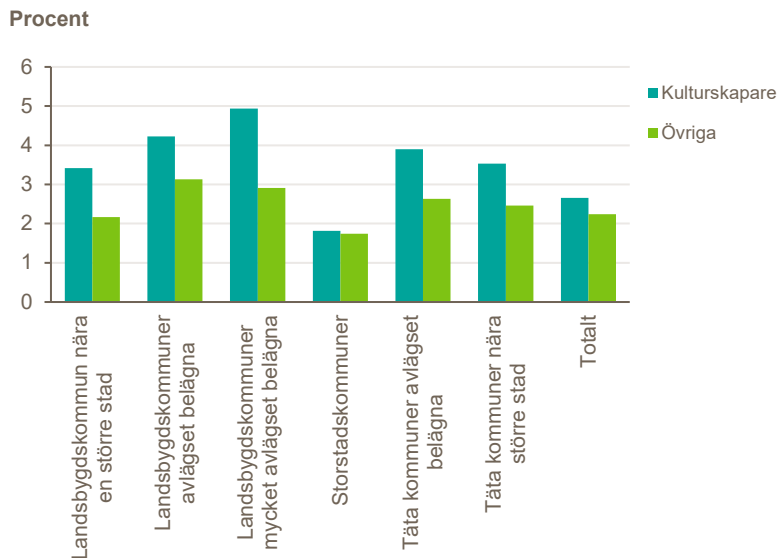

Kulturskapare i storstadskommuner får i medeltal mindre aktivitetsstöd eller utbildningsbidrag (788 kr/år) än kulturskapare i andra typer av kommuner. För de övriga kommuntyperna ligger bidraget/stödet mellan 1 125 kr/år och 1 803 kr/år. I mycket avlägsna landsbygdskommuner mottar kulturskapare i snitt 900 kr/per år mer än övriga medan skillnaden i storstadskommuner bara är 177 kr/år. För de andra kommuntyperna ligger skillnaderna mellan 400 och 550 kr/år.

Arbetsmarknadspolitiska åtgärder

Fler av kulturskaparna (6,5 procent) förekom i någon form av arbetsmarknads-politisk åtgärd under 2016 jämfört med de övriga (5,5 procent)

Figur 25. Andel i arbetsmarknadspolitiska åtgärder för kulturskapare och övriga uppdelat på typ av kommun

Oavsett kommuntyp omfattas kulturskapare oftare av arbetsmarknadspolitiska åtgärder än andra. Kulturskapare i storstadskommuner omfattas inte lika ofta av arbetsmarknadspolitiska åtgärder som kulturskapare bosatta i andra typer av kommuner.

Deltagande i arbetsmarknadspolitiska åtgärder är inte vanligt för vare sig kulturskapare eller andra. Men i medeltal har kulturskapare fler dagar i arbetsmarknadspolitiska åtgärder än de andra.

Sammanfattning av resultaten

- En större andel av kulturskapare än av övriga bor i storstäder.
- Kulturskapare med utländsk bakgrund bor i större utsträckning i storstadskommuner än kulturskapare som är födda i Sverige med inrikes födda föräldrar.
- Kulturskapare har lägre förvärvsersättning än övriga, oavsett var i landet de bor.
- Bland kulturskaparna är det vanligare än bland övriga yrken att vara någon slags kombinatör eller egen företagare.
- Det är vanligare bland kulturskapare att vara verksam inom privat egen verksamhet än inom andra typer av verksamhet, exempelvis primärkommunal förvaltning.
- Var kulturskapare bor varierar beroende på vilken typ av företag de får sin största inkomst från.
- Totalt sett är likheten mellan kulturskapare och övriga minst i storstadskommunerna. Däremot finns det skillnader mellan kulturskapare i storstadskommunerna och kulturskapare i resten av landet.

Referenser

- Eurostat. 2018. *Guide to Eurostat culture statistics*. ISBN 978-92-79-97216-4
- SCB. Longitudinell integrationsdatabas för sjukförsäkrings- och arbetsmarknadsstudier (LISA), <https://www.scb.se/lisa>.
- Tillväxtanalys. 2014:04. *Bättre statistik för en bättre regional- och landsbygdspolitik*.
- Konstnärsnämnden 2016. Konstnärernas demografi, inkomster och sociala situation.

